

mig eller Rigsdagens Medlemmer til at forhandle Spørgsmaal om Domainerne. Hvad der ligger for, angaaer det egentlige Kongerige, og med Hensyn dertil troer jeg, Sagen er fuldkommen klar.

Dahl: Med Hensyn til, at den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Wessely) ansøgte, at vedkommende Beboere helst vilde henhøre under Kjøbenhavn fremfor under Frederiksborg Amtstue, skal jeg bemærke, at dette vistnok gjælder om Gaardmændene og overhovedet de af Beboerne, der ere, om jeg saa maa sige, hørende, men vist neppe om Huusmændene og Andre, der ikke ere hørende, hvilke vistnok hellere ville deels have Penge og deels betale deres Skatter i Frederiksborg end i Kjøbenhavn.

Wessely: Ja, den ærede sidste Taler sigtede vel nærmest til Forholdet med Hensyn til Skatterne. Han gjorde opmærksom paa, at der var to Slags Skatteydere, og jeg kan forsaavidt være enig med ham i den Betragtning, han i saa Henseende ansøgte, men det forekommer mig, han oversaae, at det dog ikke gjælder om alle de ikke hørende Beboere, at de ere Frederiksborg nærmere end Kjøbenhavn. Med Hensyn til hvad den ærede Indenrigsminister ansøgte, vil det sees, at der dog er en virkelig Forandring imellem nærværende Lovforslag og det af Regjeringen oprindelig forelagte. Der var paatænkt at give Amtsforvalteren i Frederiksborg et Tillæg af 200 Rd., hvorimod der nu er stillet 400 Rd. til Disposition, og hvorfor? For at en Mand til visse Tider skal være tilstede i Hirschholm for at modtage Skatterne. Jeg seer altsaa ikke rettere, end at vi her komme tilbage til det Spørgsmaal, om det er hensigtsmæssigt, at Skatteopkrævningen skeer paa denne Maade. Det var dette, jeg meente, at det egentlig her dreiede sig om, og som har været Grunden til, at man har forandret 200 Rd. til 400 Rd. Naar forøvrigt hensees til Motiverne, vil det sees, at selv med 400 Rd. vil en ikke ubetydelig Besparelse finde Sted, og nu troer jeg virkelig, at Forholdene ere saaledes, at der

er al Anledning til at gaae ind paa Besparelser, selv om de ikke ere store.

Kirk: Det forekommer mig dog virkelig, at det er en hensigtsmæssig Forandring, der i det andet Thing er foretaget i det oprindelige Lovforslag. Jeg seer deri en Tillæbelse til Regjeringen til at lade Skatterne opkræve af en Mand, der naturligvis har at stille den fornødne Sikkerhed. Naar vi see hen til Forstæmbederne, og navnlig Forstasfererembederne, ligger den Tanke nær, at Ministeren, forudsat at den befalede Sikkerhed kan stilles, vil kunne benytte sig af Forstasfereren til den omhandlede Skatteopkrævning, hvad dog vil være meget bedre end saaledes at udsende en Mand fra Amtstuen hver 14de Dag, hvortil kommer, at man muligvis paa denne Maade vilde kunne saage Arbeidet udført for den halve Betaling. Jeg troer saaledes, at den Maade, hvorpaa hele denne Sag er fremstillet af Ministeren, og hvorpaa den foreslaaes ordnet, i Gæt og Alt maa finde Anklang, ikke blot hos Thinget, men ogsaa hos de paagjældende Skatteydere, og at de vilde være mere tilfredse med at kunne udbetale ligesom ogsaa modtage Penge hos Forstasfereren, end at de skulde vente i et længere Tidrum paa en Amtsfuldmægtig. Som jeg alt har sagt, troer jeg ogsaa, at det i oekonomisk Henseende vil være rigtigere at slutte en Accord med Forstasfereren, idet man da maaffø kunde slippe med 200 istedetfor 400 Rd.

Indenrigsministeren: Jeg ønskede blot at erklære i Anledning af, hvad der blev fremført af den ærede 2den Landstingsmand fra 1ste Kreds (Wessely), at det, han yttrede, var netop det Samme, jeg yttrede. Der er blot den Forskiel, om det skal være 200 eller 400 Rd.; men da der dog virkelig ikke deri kan siges at ligge nogen finantsfel Grundsaetning af større Betydning, troer jeg, at mine Bemærkninger vare fuldtvel grundede. Jeg maa forudsætte, at det er Thinget bekendt, at det paa mange Steder, hvor Afstandene i Amtstue-Districtet ere større, er paalagt vedkommende Amtsforvalter til visse Tider at